

Június 6.- Szent Norbert püspök

Németország egyik legelőkelőbb családjának sarja. 1080-ban Xantenben született. Apja, Herbert, gennepi gróf, a császár rokona, anyja, Hedvig, a lotharingiai hercegi család leszármazottja. A családjától örökölt méltóság és a renkívüli szellemi adományai, szorgalma a tudományokban jártasságot adott, a kitűnő testi adottságai, szépsége, vidám kedélye, társalgási modora a jövőre dicső utat nyitottak neki. Kitűnő tanulmányi eredménye miatt rokonai a papi pálya felé ösztönözték, belépett az egyházi rendbe, de csak az alázdozói méltóságot vette föl, hogy világi életét megtarthassa. Szépsége és vidám, társaságkedvelő lényé folytonos multságok örvényébe sodorta, és nem akart lemondani megszokott és kedvelt időtöltéséről, a földi hiú örömeiről. Soha nem elmélkedett komolyan élete feladatáról, ami eloszlathatta volna a körülvevő varázst. Így élte le ifjúsága aranykorát, a családja révén a királyi udvarba is bejutott, sőt IV. Henrik császár alamizsnása és a királyi udvarban minden kedvtöltés intézője lett. Isten végtelen irgalma fölrázta, lelke üdvére figyelmeztette. Egy alkalommal Fréntenbe lovagolt, ahol barátai nagy multságot szerveztek. Útján egy hatalmas mennydörgés miatt lóva levetette magáról. A ájult Norbert egy óra múlva eszmélt föl, amikor háborgó lelkiismerete figyelmeztette az örök kárhozatra. Így kiáltott föl: “ Uram! Mit kívánsz tőlem?” lelke mélyéről hallota a választ: “Kerüld a rosszat, s tégy jót; szerezzed meg lelked nyugalma, és tanúsítsd hitedet az Isteni félelem műveiben.” Ekkor döntötte el, hogy életét gyökeresen megváltoztatja.

Nem tért vissza a császári udvarba, hanem Xantenbe ment, ahol magányban, folytonos imádsággal és elmélkedéssel megszentelt életet élt, sűrű könnyekkel siratva ifjúsága elvesztegetett éveit. Szülőföldjét elhagyva Szent Szigbert Köln melletti kolostorába ment, ahol Kónon apát útmutatása mellett két évet töltött a legszigorúbb vezeklésben, hogy Istent megengesztelje bűneiért. 30 éves korára a kölni érsek áldozárrá szentelte. Még 40 napig készült a kolostorban az Isteni igazságok fölötti elmélkedéssel és böjtöléssel, imádsággal és virrasztással Isten szolgálatára, majd Xantenben bemutatta Istennek első szentmise áldozatát. Az evangélium eléneklése után Isten irgalmától meghatottan a néphez fordult, könnyes szemekkel oly érzékeny beszédet tartott az élet rövidségéről, a földi örömei hiúságáról, és a bűnben töltött élet büntetéséről, hogy az egész nép hangos zokogásra fakadt. Másnap a káptalan gyűlésen olyan erélyesen ecsetelte a kanonokok között elharapózott visszaélések gyászos eredményeit, hogy a kanonokok egy része egészen megváltoztatta eddigi életmódját. Néhányan azonban haragra lobbánva megszegényítésük miatt, Norbertet, mint képmutatót vádolták be a pápai követnél, oly vétket fogtak rá, hogy az 1118-ban Fizlárban megrendezett zsinaton számonkérték őt. Norbert egy szóval sem védte magát a rágalomok ellen, mégis

mindenki számára a rágalom valótlansága kiderült. Akkor lemondott kanonokságáról, eladta birtokát, minden vagyonát a szegényeknek osztotta szét. Csak 10 márka ezüstöt, egy öszvért, és a szentmise mondásához szükséges készletet tartotta meg. Szegényes öltözetben omlott II. Geláz pápa lábához, hogy vétkeiről általános gyónást tegyen, mire a pápa föloldozta. Embertársai lelki üdvéért hozzájárult apostoli munkájához. Ócska vezeklő ruhában a legnagyobb hidegben is, a legszigorúbb testsanyargatás közben vándorolt egyik tartományból a másikba, hirdetve az evangéliumot, megtérítve a bűnösöket, terjesztve Isten dicsőségét. Csatlakozott hozzá 3 férfi, de egyikük sem bírta a szigorú életmódot és az embertelen körülményeket. Végül Valenciennesben egy Hugó nevű jámbor pap lett társa, aki leghívebb tanítványa, majd utódja lett. Az ő kíséretében járta be a brabanti, hennegauai és lüttichi tartományokat, ahol seregestől özönlött a nép a vallásos oktatásra és bűnbánati beszédek hallgatására. Lelkes beszédeit mindenhol Isten áldása kísérte, tisztelete és szeretete egyre inkább növekedett. A laoni püspök a kouci erdőben lévő Prémontre völgyben kolostor építésére alkalmas területet adományozott Norbertnek, hogy megyéjében tarthassa őt. A megépített rendházban 13 újonccal, akik az ő vezérlete alatt igyekeztek a keresztyén tökéletességre törekedni, 1121 karácsonyán letették a három szerzetesi fogadalmat, és megalakult a Szabályozott Premontreieknek nevezett kanonokok rendje. A pápák és fejedelmek pártfogása mellett sebesen terjedt el a rend Európában, így hazánkban is (Magyarországon II. István király uralkodása alatt 1130-ban telepedett meg a rend Nagyváradon, majd 1139-ben Bozókön. Mintegy 65 férfi és nő monostora volt a rendnek az esztergomi, kalocsai, egri érsekmegyében, a nagyváradi, veszprémi, pécsi, váci, zágrábi püspökmegyében. Ezeket a török hadjáratok, forradalmi zavargások és vallási harcok nagyrészt elpusztították, a fennmaradtakat 1786-ban II. József császár törölte el, birtokaikat a vallásalaphoz csatolta. II. Ferenc császár és magyar király azonban a jászói és csornai prépostságokat visszaállította, hozzájuk csatolva a váradhegyfoki, leleszi, horpácsi, türjei és jánoshidi prépostságokat.). A vallás, művészet, tudomány, ipar és földművelés ápolásáért végtelen sokat tett a rend. A kanonokok gyapjából készült fehér öltönyt viseltek, Szent Ágoston szabályai szerint éltek, a lelkek üdvének segítésében tevékenykedtek. A szegények szeretete, az idegenek és üldözöttek irányában gyakorlott vendégszeretet, engedelmesség és legszigorúbb hallgatás által tűntek ki. A rendet II. Kalliszt pápa szentesítette, Szent Norbert 1125-ben II. Honorius pápától új szentelési okmányt kapott.

Norbert, amikor rendje ügyeinek intézése miatt Németországba utazott, II. Lothár császár birodalmi gyűlést tartott, a meghalt érsek helyébe Szent Norbertet választotta. Mint érsek, Norbert semmiben sem változtatta meg szigorú életmódját. Még alázatosabb lett, szent buzgalomával, mindenkit megnyerő példájával rövid idő alatt az egész papságot jámborságra lelkesítette, a rá bízott nép erkölcsseit megjavította. Mert híveinek a felebaráti szeretet, szelídség, béketűrés, angyali jóság, bőkezűség és engesztelékenység erényeivel világított. Ezenkívül Szent Bernáttal együtt sikerrel működött az Anyaszentegyházban akkor tájt fölmerült gyászos emlékű egyházszakadás megszüntetésén.

Mikor egyik olaszországi útjáról hazatért, súlyos betegségbe esett, amelyből átszenderült az öröklétre 1134. június 6-án. Testét a magdeburgi főegyházban temették el. XIII. Gergely pápa 1582-ben szentjeink sorába iktatta. A Lutheri tévtanok

terjedésének idején a Premontrei rend II. Ferdinánd császártól kieszközölte, hogy Szent Norbert ereklyéi 1627-ben a prágai Sionhegyen lévő templomba szállíttassanak. Ma is itt őrzik őket a Premontrei Szabályozott Kanonokok rendje.

† Irgalmas Úr Isten! engedd, kérünk, hogy Szent Norbert hitvallód esedezése, és érdemei tekintetéből ez élet minden viszonyában figyelmezzünk szavadra és sugallataidra, s ráismerjünk életviszonyainkat intező kezedre, eképp atyai útmutatásodat az élet kellemes és kellemetlen eseményeiben egyaránt híven követvén, méltók lehessünk egykor atyai színed elé juthatni Szent Fiad Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Június 7. - Szent Róbert apát

Szent Róbert Angolország yorki grófságában született. Gyermekkorában a komoly foglalkozásban, az imádságban és a jó könyvek olvasásában lelte örömét. Tanulmányai végeztével áldozárrá szenteltetett és a yorki egyházmegye egyik plébániájának lelkésze lett. Leghőbb vágya azonban a szerzetesi élet volt, ezért lemondott lelkészi állásáról és a yorki Miasszonyunk Szent Benedek rendi kolostorba lépett. A perjelével és 12-ed magával igyekezett a szabályokat eredeti szigorúságukban megtartani. Apátjuk engedélyezte a kolostor elhagyását számukra. A yorki érsek nekik adományozta a seldali völgyet Gutton helységgel, ahol 1123-ban megalapították a Források (Quellen) nevű apátságot. A ciszterek rövid idővel előbb költöztek át Franciaországból Angolországba, s Rievalléban telepedtek le. E szerzet szigorú szabályai jobban tetszettek a Források melletti apátság jámbor szerzeteseinek, ezért kérték Szent Bernátot, hogy fogadja be őket is a ciszterek testületébe. Szent Bernát levelei tanúsága szerint az új szerzetház tagjai rendkívüli buzgalommal törekedtek az öntökéletesítésre. Önmegtagadásban, zsolozsmában, az áhitat egyéb gyakorlataiban, munkaszeretemben és szigorú vezeklésben iparkodtak gyarapodni. Egyetértésben éltek, sosem pihentek, csak ha teljesen kimerültek. Eledelük csupán zöldség, kenyér és ázalék volt. Legkitűnőbb közülük Szent Róbert, akire mindannyian irányadóként tekintettek. Ennek a szorgalomnak, odaadásnak, öntökéletesítésnek ismerete miatt Merley Ranulf gróf 1137-ben Morpeth közelében a Northumberland grófságban New-minster apátságot épített, amelynek első apátja Szent Róbert lett. Róbert apátként is társai előtt jó példával járt mindenben, Isten pedig a jövendölés és csodatétel képességével áldotta meg őt. Róbert Szent Bernáttal élete végéig jó barátságban maradt. Mennyei érdemekkel dúsan 1159. június 7-én költözött Istenhez, halála után sírjánál számos csoda történt.

† Add, oh Uram! nekünk kegyelmedet, hogy Szent Róbert hitvallód példája nyomán testünkre való gondjainkat is Reád irányozva Téged tekintsünk végcélunknak Szent Fiad Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

**Június 8. - Szent Medárd hitvalló, noyoni püspök,
a Rózsa- ünnepélyek alapítója**

Franciaország több vidékén az 1789-es forradalomig évente népiünnepet volt szokás tartani. A község Szent Iván hava 8-án a földesúrnak három serdülő, a legtisztességesebb családokból származó hajadont mutatott be, mint a helység legszebb és legerényesebb leányait. A földesúr e három közül egyet választott, akinek nevét a templomban hirdette, hogy mindenki megítélhesse a választás igazságosságát és jogosságát. Ha a választás ellen senki nem tett kifogást, akkor a választott hajadont Szent Iván hava 8-án délután rokonai 12 fehér ruhába öltöztetett leányka kíséretében, szintén fehérbe öltöztetve a templomba vezették a földíszített imazsámolyhoz. Az Isteni szolgálat után ünnepélyes menetben zene- és énekszóval egy kápolnába kísérték, ahol a lelkipásztor egy fehér rózsákból fűzött, kék szalaggal körülfont, ezüst csokorral ékesített koszorút megáldott, majd a választott hajadon fejére tette, és 12 ezüst tallér jutalmat adott hozzá. Eképpen vált a hajadon egy évre Rózsakirálynévá. A földesúr a hajadonnak, családjának és mindkét nem fedhetetlen tagjainak népiünnepet tartott. (Hazánk némely buzgó lelkipászora is meghonosította ezt az ünnepet.)

A rózsáünnepélyek szerzője Szent Medárd volt, a cél a nőnemű ifjúság erkölcsi érzetének és a női erények megtartására való lelkesítés. Szent Medárd ősei birtokából több telket ajándékozott e népiünnepély költségeinek fedezésére.

Szent Medárd Franciaországban élt, Pikardia Szalenci helységben ősnemes családból származott. Apja, Lekárd a frank nemesek egyike, anyja, Protológia ős római család leszármazottja. Anyja nagy vagyonnal, a Szalenci uradalommal gyarapította férje birtokait, de vallásos és jámbor hölgy is volt, aki különösen figyelt Medárd neveltetésére. Medárd jó és kegyes szívű lévén, már gyermekkorában mások iránt részvétet tanúsított, különösen a szegényeket segítette gyöngéd szeretettel. Jó példával édesanyja járt előtte. Egy alkalommal, mikor egy vak és meztelen koldust látott, levette köpenyét, odaadta a koldusnak. Mikor megkérdezték, mit művelt? ezt válaszolta: "Mivel láttam a vak ínségét és meztelenségét, holott ő is egyik tagja Jézus Krisztus testének, megilletődött szívem s nem tagadhattam, meg tőle öltözetem egyik részét. Ilyen könyörületes volt cselédeikkel is, ebédje egy részét osztotta meg velük.

Vermandban és Pournayban foglalkozott a komoly tudományokkal. Az emberi nagyság fénye nem érdekelte, abban gyönyörködött, ami Istenre vonatkozott. Vermandban az ottani püspök iránymutatása mellett a szentírást tanulmányozta, 33 éves korában áldozárrá szentelték. Isten ígését oly hatással hirdette, hogy a legkeményebb szívűeket is megindította, példája ellenállhatatlan erővel bírt mindenkire. Engedelmes, alázatos, pontos, az imádságban áhitatos volt.

Mikor 530-ban Lodomér, Pikardia püspöke meghalt, a papság és a nép egyhangúlag püspökké választotta, Szent Remig, rhemsi érsek pedig püspökké szentelte. Mint püspök sem változtatott életmódján. Élete előrehaladtával inkább fokozta saját és hívei üdvéért való buzgalmát, mindenütt terjesztette Isten dicsőségét, nemcsak saját egyházmegyéjében. A néhol még fellelhető pogány babona kiküszöbölését kívánta. Sajnos püspökmegyét a hunok földülták, székhelyét Noyon városába helyezte át. Amikor Szent Eleutér püspök, Medárd ifjúkori barátja meghalt, a tournay nép, I. Klotár, Klodvig király fia és a papság egyhangúlag Medárdot akarta püspöküknek. A pápa ebbe beleegyezett és 500 évre a két püspökmegye egyesült. A tournay püspökmegye lakosainak egy része még pogány volt, Medárd személyesen ment ezekhez a népekhez Isten igéjét hirdetni, a pogányokat a babonaság sötétségéből megmenteni. Néha életveszélyben is forgott, a pogányok megtérítésével sokszor akadályba ütközött. Fáradhatatlan munkásságát azonban siker koronázta, lankadatlan buzgóságával sikerült a pogány sötétséget az evangélium világosságára cserélni. Klotár király beleegyezésével a királynéra, Radegundra ráadta a megáldott fátyolt, ezzel az apostolok korában létezett diakonisszák (egyházszolgáló nők) tiszteletére emelte. Nemsokkal ezután Medárd megbetegedett és lelke visszatért teremtőjéhez. A püspököt az egész ország siratta, mint kiben atyját, pártfogóját, gyámolítóját veszítette el e földön. A testét a noyoni székesegyházban temették el, de Klotár király nemsokára a saját székhelyére, Soissonsba szállíttatta ereklyéit, hol emlékére apátságot építtetett. Fia fejezte be az építkezést, a pápák később a legjelesebb bencés apátságnak nevezték el. Klotár király a szent püspököt "Isten szíve szerinti férfinak" nevezte.

† Úr Isten! óvj meg, kérünk, bennünket Szent Medárd hitvallód esedezései és érdemeiért, Szent Neved megszenteltségtelenítésétől mindnyájunkat, s add kegyelmedet, hogy Szent Medárd példájából mindig tökéletesebben tanuljuk ismerni bölcsességedet, hatalmadat, szentségedet és jóságodat, ezért buzgón törekedjünk megszentelni Szent Nevedet, Szent Fiad Urunk Jézus Krisztus által. Amen.

Június 9. - Kegyelem anyja

Kegyelem Anyja ünnepnap: jún. 9. A Boldogságos Szűz Máriának, mint a Szent Szív Asszonyának tisztelete 1863-ban kezdődött Issodounban (Franciaország), ahol ekkor alakult meg a Szent Szív Asszonyának Leányai Társulat. Máriát, mint a nehéz és emberileg megoldhatatlan helyzetek segítségét kezdték tisztelni, s hamarosan több francia egyházmegye, és az országban élő szerzetesrend átvette az ünnepet. 1913-ban az ünnep nevét Mária, kegyelem anyja névre változtatták, és a Szent Szív Missziós Kongregáció, mint rendi főünnepet üli meg.

† Kegyelem anyja, Mária, irgalmasságnak Asszonya, védj meg, ha ránk tör ellenünk, s halál percében légy velünk!

(Maria mater gratiae)

PIO ATYA IMÁJA

A MINDEN KEGYELMEK ANYJÁHOZ...

Istennek Szent Anyja, a kegyelmek égi tárháza, énnekem is jó Anyám, Mária!
Ó, Örök Atya Leánya, hatalmának birtokosa, esedezve kérlek, szánj meg engem,
és részesíts azokban a kegyelmekben, amelyeket oly lángoló hévvel kérek! Ámen.
Üdvözlégy, Mária...

Szentséges Szűz, az isteni kegyelmek könyörületos osztogatója, az emberré lett Ige anyja, a bölcsesség széke, tekintsd nagy fájdalmamat, és részesíts azokban a kegyelmekben, amelyekre legnagyobb szükségem van. Ámen.
Üdvözlégy, Mária...

Szentséges Szűz Mária, az isteni kegyelmek tárháza, a Szentlélek szeplőtelen Mátkája, bajbajutottak jóságos menedéke, szomorúak vigasztalója! Foglald el magadnak szegény lelkemet, és áraszd el azokkal a kegyelmekkel, amelyeket édesanyai jóságodtól teljes bizalommal remélek! Ámen.

Üdvözlégy, Mária...

Igen, igen jó Anyám! Te vagy a kegyelmek kincsháza, a bűnösök menedéke, a szomorúak vigasztalója, a kétségbeesettek reménysége, a keresztények hatalmas segítsége! Határtalanul bízom Benned, és tudom, hogy Jézusodnak azt a kegyelmét, amelyért lelkem üdvössége érdekében esedezem, nem tagadod meg tőlem. Ámen.

Üdvözlégy, Mária...

Salve Regina

Üdvözlégy, Úrnőnk, irgalmasságnak asszonya! Élet, édesség, reménycsillag, áldunk. Most kérve kérlek Évának száműzött népe. Hozzád sóhajtozunk, sírva és zokogva siralmaink völgye mélyén. Hallgass meg hát, égi közbenjárónk! Kegyes Anyánk, két szemed áldott sugarát fordítsd ránk végre! És Jézust mutasd nekünk, méhed szent gyümölcsét, hogy őt e számkivetés múltán lássuk! Ó áldott, ó drága, ó édes, szép Szűz Mária!

Június 10. - Szent Margit özvegy

A keresztény nőnek az egyik fő, Isten által rendelt feladata, hogy gyengéd és szeretetteljes bánásmódjával a szívébe oltott mélyebb vallásos érzetet megkedveltesse férjével, és férjének lelki üdvét elősegíteni törekedjék. Csak az ilyen nőről hirdeti a Szentírás: „A kedves asszony dicsőséget talál, és az erősek gazdagságot nyernek.” (Példabeszédek 11,16)

Ilyen nő volt Margit skót királyné, Edmund angol király unokája. Magyarországon született. Hosszú és gyilkosságokkal teli trónviszályok miatt testvérével, Edgárral többször menekültek, míg II. Malkolm skót király, kinek sorsa hasonló volt, befogadta Edgárt és Margitot udvarába és védelmezte őket.

Szent Margit a skót királyi udvarban nemcsak bájos, de erényes szűzként is ragyogott. Már gyermekkorában megtanulta a földi élet ígéreteit semmibe venni. Nem annyira szépségével, mint eszével és szívével gerjesztett csodálkozást a királyi udvarban, környezete mindinkább több tiszteletet tanúsított iránta, annál alázatosabb és szerényebb lett, egyedül Isten óhajának akart megfelelni. E becses tulajdonságai meghatották Malkolm király szívét és nőül kérte. 1066-ban, húsz évesen lett a király felesége és 1070-ben skót királynévá koronázták. Esküvője emlékére ugyanott, hol az Egyház áldásában részesült, templomot építtetett, a Szentháromság egy Isten imádására. A templomnak több, saját kezűleg hímzett drága egyházi öltözetet adományozott (hímezni Magyarországon tanult.).

Férje, Malkolm, heves természetű és hirtelen haragú volt, akit Margit szelídsége, engedelkenysége, szerény és előzékeny viselkedése annyira megváltoztatott, hogy Malkolm nemcsak szenvedélyét fékezte, hanem neje útmutatása szerint szellemét is képezte, finomította. Mint jó keresztény, országában a vallás és igazságosság fölvirágoztatója, népe jóllétének, boldogságának megalapozója lett. A skót történelem, mint legerényesebb, legbölcsebb királyt tartja számon. Malkolm annyira becsülte Margitot, annak jámborságát és eszét, hogy a legfontosabb kormányügyekben is nejével tanácskozott, mert azt tapasztalta, hogy amit Margit tanácsol, az a legjobban sikerül, hiszen a jámbor királyné gondolatai mindig Istenre irányulnak, tehát Isten mindig vele van.

Margit meg volt győződve arról, hogy csak a vallás képez jó, hű és becsületes polgárokat. Istenes életével példát mutatott udvartartásának, elbocsátotta azokat a szolgálókat, akiknél a könnyelműség legcsekélyebb jelét tapasztalta. Jelenlétében senki nem mert illetlen szót mondani, ő maga feleslegesen sohasem beszélt. Boldog házasságát Isten hat fiúval és két leánnyal áldotta meg. Gyermekéibe maga csepegtette a keresztény religió hiterkölcsi elveit, minden áhítatosságát velük végezte. Gyermekéi

nevelőitől feddhetetlen életet követelt meg. Mint királyné, skót hon egész népét egy családnak tekintette, legszentebb kötelességének tartotta a nép boldogítását, az ügyefogyottak gyámolítását. Ha a szegények istápolása igényelte, ékszereit és ruháját sem kímélte. Soha szegényt segítség és vigasz nélkül nem hagyott. Mikor a templomból a palotába visszatért, szegények várták, akik között ruhát, élelmet és más szükséges tárgyakat osztott szét. Többen a szegények közül a szobájában ettek és maga szolgálta ki őket. Sosem ült ebédhez, míg a magánál nevelt 9 árvát jól nem tartotta. Rendszeresen látogatta a közkórházat, minden betegről anyagilag gondoskodott. Az adósok börtönéből sok adóst kiváltott, számos elszegényedett családot segített jóllétre. A határtalan részvét a szegények iránt, a buzgalom embertársai lelki üdvéért és a ragyogó erények voltak Szent Margit legbecsesebb ékszerei. Rendszeresen gyónt és áldozott, böjti időben szigorú böjtöt tartott, testét sanyargatta, éjjel csak 4 órát pihent, már éjfél után templomba ment, hogy a zsolozsmán részt vehessen.

46 éves korában Isten fájdalmas betegséggel látogatta meg, mely fájdalmakat hat hónapig békével tűrte. Élete 47. évében, 1093-ban csendesen hunyt el. Testét, kívánságának megfelelően, az általa építtetett Daumfermlinben álló Szentháromság templomban temették el. IV. Ince pápa 1251-ben a Szentek közé iktatta, XII. Ince pápa pedig 1693-ban június 10-ét tűzte ki emléknapjává. Erekllyei végül 1597-ben Antwerpenbe kerültek a dovnai jezsuitákhoz.

† Örök mindenható Úr Isten! add, kérünk, Szent Margit hű szolgálód esedezése és érdemei tekintetéből, minden keresztény házaspárnak kegyelmedet, hogy Szent Színed előtt kötött, és Szent Fiad anyaszentegyháza áldásával szentesített házasságunkat a Szent Fiad és az ő anyaszentegyháza közötti föloldhatatlan szövetség jelképének tekintvén, mindig nagy szentségnek tartsák, s minden kötelmeit lelkiismeretesen teljesítsék ugyanazon Szent Fiad Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Június 11. - Szent Barnabás apostol

Ciprus szigetén lakott Lévi nemzettségéből származott, gazdag szülők gyermeke. Józsefnek nevezték születésekor, a Barnabás nevet (jelentése: vigasz vagy látnokfi) Krisztus Urunk mennybemenetele után az apostolok adták neki. Rendkívüli ékesszólással és a szomorúak vigasztalásának kitűnő képességével volt megáldva.

Szent Lukács evangélista és a korabeli egyházatyák apostolnak nevezik, bár nem tartozott a 12 első apostol közé, kiket maga Jézus Krisztus hívott meg az apostoli méltóságra. A Szentlélek hívta meg őt, és meghagyta az apostoloknak, hogy Szent Pállal együtt avassák föl apostollá.

Barnabás fiatal korát Jeruzsálemben töltötte, ahol Szent Pállal, akkor még Saullal a híres zsidó tanár, Gamáriel iskolájában tanult, a főpap a szentély levitájává (Jákob fiának, Lévinek a leszármazottai, akiket Isten a pusztai vándorlás idején a papi szolgálatra kiválasztott) avatta, és ha zsidó marad, kétségkívül a legnagyobb egyházi hivatalra is eljut.

Amint Jézus Krisztus tanítását elfogadta, maga az Úr Jézus fogadta őt a 12 tanítvány közé, így az örök élet ígét Jézus Krisztus ajkairól hallhatta. Miként Krisztus Urunk mennybemenetele után az első keresztények Jeruzsálemben lévő birtokaikat eladták, azok árát a közpénztárba szolgáltatták be, így tett Barnabás is. Amikor Szent Pál Jeruzsálembé érkezett a megtérése utáni 3. évben, a keresztények félték tőle, mint korábban a kereszténység üldözőjétől. Barnabás, korábbi barátságuk miatt szeretettel fogadta. Szent Péter és János apostolok Barnabás javaslatára az egész keresztény gyülekezet előtt testvérnek ismerték el Pált.

Közben a Jeruzsálemben kitört keresztényüldözés miatt számos keresztény család Antióchiába menekült. Ezek feddhetetlen élete megtetszett az ott élőknek, többen közülük elkezdtek Jézus tanítását hirdetni. Mivel Isten számos csodát művelt általuk, néhány év múlva megszorodott az új megtértek száma. Az apostolok Barnabást elküldték Antióchiába, hogy hirdesse az evangéliumot és erősítse az új megtértekben hitüket. Olyan sikerrel járt, oly sok pogányt is megtérített, hogy egyedül már nem tudta a lelki szükségleteket kielégíteni. Tarsusba ment, ahol Szent Pál tartózkodott és rábírta, segítse munkájában Antióchiában. Egy évig hirdették együtt az Úr Jézus tanítását. Rövid idő alatt az antióchiai egyház a legnépesebb egyház lett.

Ebben az időben keleten, leginkább a Szentföldön éhínség pusztított. A keresztény közösségekben könyöradományokat gyűjtöttek, az antióchiai vagyonos keresztények jelentős pénzüsségeket áldoztak e szent célra, mely adományt Barnabás és Pál apostolok vitték Jeruzsálembé.

Szent Barnabás és Szent Pál több városban is sikeresen hirdette az evangéliumot, így Szeuleciában, Szalamínában, Páfosban, Pergában. Pergából a zsidók makacssága miatt hamar távozniuk kellett. Lisztrában Szent Pál egy születésétől vak embert gyógyított meg, ezért a pogányok isteneknek vélték őket és áldozatot bemutatni kívántak nekik, mint korábban Merkurnak és Jupiternek. A pogányok többségét sikerült a keresztény hit elfogadására ösztönözni.

Krisztus után az 51. évben Jeruzsálemben az első egyházi zsinatot tartották. Az apostolok Mózes törvénye szerinti külszertartások és fegyelemszabályok megtartása fölött intézkedtek. Ezen a zsinaton Barnabás és Pál is jelen voltak, jelentést tettek hittérítő útjuk sikeréről. Az apostolok rájuk bízta a zsinati határozatok kihirdetését a szíriai és szicíliai keresztények között.

Barnabás Majlandban is hirdette Isten igéjét, ő alapította az első egyházközséget. Ezért Majland védőszentjeként tisztelik. Egy templom is épült ott emlékére, melyről a barnabita szerzetesek a nevüket kapták. Borromei Szent Károly Szent Barnabást egyházi beszédeiben „Majland apostolának” is nevezi.

Szent Barnabás Ciprus szigetén is terjesztette az evangéliumot, de a zsidók, akik Szíriában üldözték, ide is követték, és annyira fölizgatták némely városban az előkelőket, hogy Barnabást elfogták. A nép által sokféle gyaláztatás és kínzás után agyon köveztetett Krisztus után 62-ben.

Ereklyéit 485-ben Salamis közelében egy kőkoporsóban találták meg, később Európa több városába is eljutottak, mint Majland, Köln, Pávia, Génua (Genova), Cremona, Florence (Firenze), Toulouse, Tourna, Prága. Zénó császár Salamisban templomot építtetett Szent Barnabás emlékére.

† Úr Isten! ki minket Szent Barnabás apostolod érdemei és esedezéiseivel megvigasztalsz, add, kérünk, kegyelmesen, hogy azon javakat, melyeket általa kérünk, tőled megnyerhessük, Szent Fiad Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.

Június 12. - Fakundói Szent János hitvalló

Kasztrillói Gonzalez János spanyol főnemes, erényes férfi és Martinez Sancho előkelő, jámbor hölgy fia. Fakundó városában született Spanyolországban 1420-ban. Szülei fiatal korától a fakundói bencésekre bízta nevelését, akik a minden tehetséggel megáldott ifjút a tudományokban és a jámbor életben is gondosan képezték. Pappá szentelték, a burgosi püspök pedig annyira megkedvelte tudományos képzettsége és feddhetetlen élete miatt, hogy székesegyháza kanonokjává nevezte ki. János meggyőződve arról, hogy ha Jézus igaz tanítványa akar lenni, nagyobb tökélyre kell törekednie, a hivataláról lemondva egy kis templomban kezdett vallásoktatást és mutatott be szentmise-áldozatot. Többre nem vágyott. Igaz keresztény önmegtartózkodással gyakorolta a szegénységet és testsanyargatást, az Istennel való társalgást és a szentiratok tüzetes tanulmányozását. 1450-ben a szalamankai egyetemre is beiratkozott a hittudomány elmélyítése miatt.

Szalamankából visszatérve a Szent Sebestyénről elnevezett egyház részévé lett, ahol 9 éven át szent beszédeivel és szent élete példájával szolgálta Krisztust és a híveket. Munkásságát súlyos betegség szakította félbe, amely operációra szorult. János megfogadta, ha Isten segítségével felgyógyul, egészen lemond a világi életről. Felgyógyulása után fogadalmának eleget is tett. Vagyonát elosztotta a szegények között, a szalamankai Szent Ágoston rendi remetek rendjébe lépett, ahol életvitelével, engedelmisségével kivívta társai elismerését. Amikor ünnepélyesen fogadalmat tett, előljárói hitszónokká nevezték ki. Olyan buzgalommal végezte hitszónoklatait, hogy szentbeszédei hatására jelentős erkölcsjavulás volt tapasztalható Szalamankában. Az ellenségeskedések megszűntek, a nők fölhagytak a fényűzéssel, a perlekedő házaspárok megbékéltek, a családi élet megjavult.

Több ellensége is lett Jánosnak, leginkább a fényűzéshez szokott nők köréből, akik szövetkezve ellene, meg akarták öletni. De Isten megghiúsította szándékukat. A hatalmas Alba herceggel szemben erélyesen lépett fel, mikor megírta ellenvetését a jobbagyaival szembeni zsarnokoskodásával kapcsolatban. A herceg orgyilkosokat bérelt föl ellene, ám amikor a gyilkosok meglátták Jánost, annyira megijedtek, hogy lába elé borulva kértek tőle bocsánatot. Amikor Alba herceg súlyos betegségbe esett, maga is bocsánatot kért Jánostól, aki érte imádkozott és imájára a herceg meggyógyult. Remete társai 1471-ben perjelükké választották. Atyai szeretettel és ragyogó példával vezette társait a kereszténység mindig magasabb fokára. Atyai intéseinek senki sem tudott ellenállni, mert mindig maga mutatott példát abban, amit megkövetelt.

Apostoli működésének sorvasztó láz vetett véget, amelynek fájdalmait türelemmel és vidámsággal viselte. 1479. június 11-én Istenhez költözött, halála után sírjánál számos

csoda történt. VIII. Sándor pápa 1690-ben szentté avatta, XIII. Benedek pápa évenkénti ünnepnapját június 12-re jelölte ki.

† Úr Isten! a béke és szeretet forrása! ki Szent János hitvallódat különös kegyelemmel áldottad meg az egyenetlenkedők egymással kiengesztelésében, engedd, kérünk, az ő esedezései és érdemei tekintetéből, hogy az irántadi szeretetben mindinkább megszilárdulván, tőles semmiféle kísértettel el ne szakasztassunk, Szent Fiad Urunk Jézus Krisztus által. Ámen.